

Prijevod zapisa s memorijalnog spomenika Usui senseia

Spomenik zaslugama Usuija Senseija, osnivača Reiho-a (Reiki Ryoho)

Ono što postignemo kod sebe, nakon što se akumuliraju plodovi discipliniranog učenja i obuke naziva se 'Toku', a ono što se može ponuditi drugima nakon što proširimo put kroz učenja i spasenja naziva se 'Koh'. Samo s visokim zaslugama i velikim vrlinama može se biti veliki učitelj utemeljitelj.

Takvi su bili svi pronicljivi i briljantni ljudi starog vremena ili utemeljitelji novih učenja i vjerskih pokreta. Među njih se može ubrojiti i osoba poput Usui Senseia. Sensei je nedavno osnovao metodu, temeljenu na Reikiju svemira, za poboljšanje uma i tijela. Nakon što su posvuda čuli za njegovu reputaciju, ljudi su se okupljali tražeći njegova učenja i tretmane. Ah, kako je popularan!

Sensei, poznatiji pod imenom "Mikao", s dodatnim imenom "Gyohan" dolazi iz Taniai-mura (selo) Yamagata-gun (okrug), Gifu-ken (prefektura). Potječe od Chibe Tsunetanea. Njegov otac se zvao Taneuji i obično se nazivao Uzaemon. Majka mu je bila iz obitelji Kawai.

Sensei je rođen 15. kolovoza prve godine Keia (1865. godine). Od mladosti je nadmašivao svoje kolege u trudu i napredku. U vrijeme kada je odrastao posjetio je Europu i Ameriku, a studirao je i u Kini. Unatoč svojoj volji za uspjehom u životu, došlo je do zastoja i zapao je u velike poteškoće. Ipak, suočen s svim tim nedaćama, trudio se još više trenirati s hrabrošću da nikada ne popusti.

Jednog dana, popeo se na Kurama-yamu i nakon 21 dana teške discipline bez jela, iznenada je osjetio Jedan Veliki Reiki nad glavom, postigao prosvjetljenje i dobio Reiki Ryoho. Zatim je to isprobao na sebi i eksperimentirao na članovima svoje obitelji. Djelotvornost je bila trenutna. Sensei je smatrao da bi bilo daleko bolje ponuditi ga široj javnosti i tako podijeliti njegove dobrobiti, nego samo poboljšati dobrobit članova svoje obitelji.

U travnju 11. godine Taishoa (1922. n.e.) nastanio se u Harajuku, Aoyama, Tokio i osnovao Gakkai da podučava Reiki Ryoho i daje tretmane. Čak je i izvan zgrade bilo puno pari cipela od svih posjetitelja koji su došli iz daljine i blizine.

U rujnu 12. godine (1923. godine) dogodio se veliki potres i izbio je požar. Posvuda su se čuli jecaji od bolova ranjenih. Sensei je, osjećajući sažaljenje prema njima, svakog jutra izlazio da obiđe grad te je izliječio i spasio nebrojeno ljudi. Ovo je samo široki prikaz njegovih aktivnosti pružanja pomoći tijekom takve hitne situacije.

Kasnije, kako je njegov 'dojo' postao premalen, u veljači 14. godine (1925. n. e.) sagrađena je nova kuća u predgrađu u Nakanu prema proricanju. Zbog njegova cijenjenog i dalekosežnog ugleda mnogi su ga ljudi iz mjesnih četvrti željeli pozvati. Sensei je, prihvaćajući pozive, otišao u Kure, a zatim u Hirošimu i Sagu, te stigao do Fukuyame. Neočekivano se razbolio i tamo preminuo. Bilo je to 9. ožujka 15. godine Taishoa (1926. n. e.), u dobi od 62 godine.

Supruga mu je bila Suzuki i zvala se Sadako. Rođeni su im jedan dječak i jedna djevojčica. Dječak je dobio ime Fuji i naslijedio je obitelj. Senseijeva je osobnost bila nježna i skromna i nikada se nije ponašao razmetljivo. Njegovo tijelo bilo je veliko i čvrsto. Uvijek je nosio zadovoljan osmijeh. Bio je čvrstog srca, tolerantan i vrlo razborit pri preuzimanju zadatka. Po prirodi je bio svestran i volio je čitati knjige. Bavio se povijesnim knjigama, medicinskim knjigama, budističkim spisima, kršćanskim spisima i bio je dobro upućen u psihologiju, taoizam, pa čak i u umijeću proricanja, zagovaranja i fizionomije. Vjerojatno je senseijevo iskustvo u umjetnosti i znanosti pružilo podlogu za njegov rast i disciplinu, i bilo je vrlo očito da su upravo taj rast i disciplina postali ključ za stvaranje Reiho-a (Reiki Ryoho).

Nakon promišljanja, stavlja u Reiho poseban naglasak, ne samo na liječenje bolesti, nego i na uživanje u blagostanju u životu, te kroz ispravljanje uma i stvaranje zdravog tijela, uz korištenje naše urođene sposobnosti iscjeljivanja. Stoga, prije poučavanja, treba s poštovanjem pročitati "Ikun" (savjet) Meiji cara i chantati Pet načela te ih imati ih u svom umu ujutro i navečer.

Prvo glasi, danas se ne ljuti, drugo glasi, ne brini, treće glasi budi zahvalan, četvrto glasi, radi marljivo, peto glasi, budi ljubazan prema drugima.

Ovo su uistinu velika učenja za rast i disciplinu koja se slažu s velikim učenjima drevnih mudraca i učenjaka. Sensei je ova učenja nazvao 'Tajna metoda za pozivanje sreće i 'Čudotvorni lijek za liječenje svih bolesti'; uočite izvanredne značajke ovih učenja.

Nadalje, kad je riječ o podučavanju, ono bi trebalo biti što jednostavnije i uobičajenije, ništa uzvišeno. Još jedna zapažena značajka je, da se tijekom sjedenja u tihoj meditaciji u Gassho i s recitiranjem pet načela ujutro i navečer, pročišćuje i iscjeljuje naš um koji može tako rasti i ponovno provoditi tu praksu u svakodnevnoj rutini. To je razlog zašto Reiho svatko lako može savladati.

Nedavno se tijek svijeta promijenio i dogodila se velika promjena u razmišljanju. Na sreću sa širenjem ovog Reiho-a, bit će mnogo onih koji će oplemeniti način funkcioniranja svijeta i umove ljudi. Kako to može onda samo biti za dobrobit liječenja kroničnih bolesti i dugotrajnih tegoba?

Nešto više od 2000 ljudi postali su Sensei-evi učenici. Oni stariji učenici koji žive u Tokiju okupljali su se u 'dojo-u' i nastavili s praksom (pokojnog Sensei-a), a oni koji su živjeli u lokalnim četvrtima također su širili učenja. Iako Sensei više nije s nama, Reiho bi još dugo trebao biti široko propagiran u svijetu. Ah, kako je istaknut i veliki Sensei, kada nudi ova učenja ljudima nakon što je prosvijetljen iznutra!

Kasnije su se kolege učenici međusobno savjetovali oko izgradnje kamenog spomenika na groblju u hramu Saihoji u Toyotama-gunu, kako bi odali počast njegovim zaslugama i da bi ih ovjekovječili, zamolili su me da ga napišem. Kako duboko cijenim Sensei-ovu veličinu, sretan sam zbog vrlo prijateljskih odnosa učitelj/učenik među kolegama studentima, te nisam mogao odbiti takav zahtjev i napisao sam sažetak u nadi da će se ljudi u budućnosti podsjetiti da gledaju u njega u poštovanju.

Veljače, 2. godine Showa (1927 A.D.)

Sastavio: Ju-sanmi (podređeni 3. ranga), Kun-santo (3. Red za zasluge),
Doktor književnosti Okada Masayuki
Kaligrafija: mornarički kontraadmiral,
Ju-yonmi (podređeni 4. rang), Kun-santo (3. red za zasluge),
Ko-yonkyu (ugledna služba 4. klase)
Ushida Juzaburo

Preveo na engleski: Hyakuten Inamoto, Shihan, Komyo Reikido
S engleskog preveo i prilagodio: Danijel Salijević, Shihan, Reiki Dojo